

СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ

ВОЛКОВА К.В., МАГІСТРАНТ*

СУМСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Функціонування та подальший розвиток банківської системи України напряму залежить від ефективності діяльності окремих банківських установ і вимагає від них підбору нових методів та форм ведення конкурентної боротьби. Беззаперечно можна стверджувати, що основним фактором удосконалення механізму надання банківських послуг є конкурентна боротьба між гравцями вітчизняного банківського ринку. Саме тому всебічна та неупереджена оцінка рівня конкурентоспроможності банківської установи є надзвичайно актуальною темою методологічних та прикладних досліджень.

Спроможність витримувати конкуренцію на ринку протягом тривалого періоду характеризує така економічна категорія, як конкурентоспроможність підприємства. Конкурентоспроможність є багатоаспектним поняттям, що в перекладі з латинської мови означає суперництво, боротьба за досягнення найкращих результатів [1, с. 274].

Під час конкурентної боротьби, банківські установи реалізують власні засоби та сили: предмет – банківські продукти; об'єкт – група клієнтів, тобто цільова аудиторія споживачів; суб'єкт – учасники ринку що мають за мету задовольнити споживчий сектор шляхом продажу власного продукту.

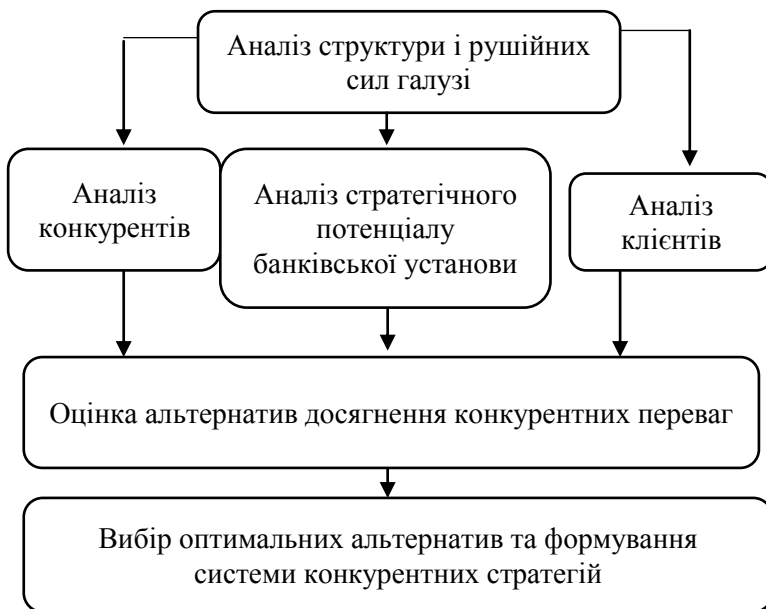
В цілому науковці встановлюють такі види стратегій банку які зосереджені на забезпеченні потрібного рівня конкурентоспроможності банку: стратегії утворення конкурентних переваг (стратегія найнижчих сукупних загальних витрат, стратегія диференціації, стратегія зосередження); стратегії конкурентної позиції (наступальні, оборонні, комбіновані); стратегії підтримки конкурентоспроможності банку (комплекс стратегій, які приймають довгострокові плани дій за усіма матеріальними галузями: гроші, маркетинг, організація, план розвитку діяльності персоналу та ін.) [2, с. 92].

---

* Науковий керівник – Могильна А.М., к.е.н, доцент

Базовими принципами формування конкурентної стратегії є: принцип ринкової орієнтації; принцип цільової спрямованості; принцип комплексності; принцип багатоваріантності; принцип інтерактивності; принцип гнучкості; принцип реалістичності.

Схематично процес формування конкурентної стратегії банку може бути представлений таким чином (рис.1) [3].

Рис. 1. Процес формування конкурентної стратегії банку

Для опрацювання конкурентоспроможної стратегії на ринку фінансових послуг треба визначити тип стратегії, якої додержується банк у власній поточній практиці. Бувають такі загальноприйняті видозміни стратегічного піднесення фінансових арбітрів в ринковій економіці, а саме: першість на базі мінімізації затрат (цін), спеціалізація (диференціація) у виготовленні продукції (наданні послуг), зосередження на реальному сегменті ринку [4, с. 56].

Вдале виконання обраної стратегії багато в чому залежить від здібності менеджменту визначити та орієнтувати поточні організаційні зміни, цілеспрямовано влаштовувати керування персоналом, досягати встановлених цілей. Але, ніяка, стратегія не

придатна передбачити всі випадкові врядження життєдіяльності фінансової установи, після чого її безвідривно важливо оптимізувати, застосовуючи здібності та орієнтири стратегічного сприймання [5, с. 291].

Отже, головною передумовою успішного функціонування банку в ринкових умовах являється формування дієвої та гнучкої стратегії розвитку в умовах висококонкурентного середовища.

Література.

1. Мануйлович Ю.М. Дослідження сутності та трактування поняття конкурентоспроможності підприємства. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. Суми: ДВНЗ СумДУ, 2013. № 4. С. 274 – 282. URL: http://mmi.fem.sumdu.edu.ua/sites/default/files/mmi2013_4_274_282.pdf (дата звернення: 01.09.20).

2. Кошелупов І.Ф. Система конкурентних стратегій підприємства. *Вісник соціально-економічних досліджень*. 2013. №36. С. 90-96.

3. Кошелупов І.Ф. Управління конкурентоспроможністю підприємства: навч. посіб. Одеса: ОДЕУ, 2009. 152 с.

4. Фурман В.М. Основні напрямки організації стратегічного управління в страхових компаніях. *Економіка і прогнозування*. 2004. № 4. С. 49-60.

5. Волкова К.В. Стратегічне управління як фактор конкурентоспроможності комерційного банку. *Матеріали науково-практичної конференції викладачів, аспірантів та студентів Сумського НАУ* (17-20 квітня 2020 р.). Суми, 2020. 605 с.

СОЦІАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЯК ТРИГЕР ІНТЕГРАЦІЇ ТРАДИЦІЙНИХ ФОРМ ГОСПОДАРЮВАННЯ В СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО

ГАВРИЛОВА К.О. МАГІСТР*

ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

На сучасному етапі розвитку економіки, враховуючи посилення впливу та загострення таких проблем як: зростання рівня безробіття,

---

* Науковий керівник – Переверзєва А.В., д.е.н., доцент